

T.C.

23.1.1986 tarihinde kabul edilen 3257 sayılı Sinema,Video ve Müzik Eserleri Kanunu'nun

1. maddesine göre bu Yasanın amacı;sinema ,video ve müzik eserlerinin geliştirilmesini sağlamaktır.

2.maddede Yasanın faaliyet alanı; Türk sineması ve Türk müzik sanatı ürünlerinin teşvik edilmesi,yapılması,denetlenmesi,dağıtılması,gösterilmesi ve icrası ile bu işlemlerden doğan telif,gösterim ve icra haklarının korunması esas ve usulleri olarak belirtilmiştir.

2.maddedeki GÖSTERİM kelimesinin sinema ürünleri,İCRA kelimesinin ise müzik eserleri için söz konusu olduğunu gözardı etmemek gerekir.

3.maddede Yasa metni içerisinde yer alan ; eser,denetim,film,video,ses taşıyıcısı,bandrol,yapımcı,işletmeci,bakanlık gibi kelime ve kavramların hangi anlamlarda kullanıldığı açıklanmaktadır.

Üretim-İthalat başlıklı 4.maddede; üretim ve ithalatla ilgili bütün faaliyetlerin Kültür Bakanlığınca düzenlenecek bir yönetmeliğe göre yürütüleceği belirtilmektedir.Nitekim bu maddenin bir gereği olarak Kültür Bakanlığınca SİNEMA,VİDEO VE MÜZİK ESERLERİ YAPIMCILARI İLE FİLM ÇEKMEK İSTEYEN YABANCILARLA YAPILACAK ORTAK YAPIMLAR HAKKINDA YÖNETMELİK hazırlanarak uygulamaya konmuştur.Bu Yönetmeliğin 19 uncu maddesine göre Yönetmelik hükümleri Kültür Bakanı tarafından yürütülecektir.

Kayıt ve Tescil başlıklı 5.maddeye göre; üretim ve ithalata konu olan eserler, toptan dağıtım ve gösterime sunulmadan önce Kültür Bakanlığınca kayıt ve tescili yapılarak işletme belgesi verilecektir.Kayıt ve tescil edilen eserin her kopyasına Kültür Bakanlığının ve ayrıca işletme belgesi sahibinin bandrolünün yapıştırılması zorunludur.Plak ve ses kasetlerinde Bakanlık bandrolü yanında işletme belgesi sahibinin özel işareti de kullanılacaktır.

6.madde kayıt ve tescilden önce eserin denetiminin nasıl yapılacağını düzenlemekte olup bu maksatla yine Kültür Bakanlığınca SİNEMA,VİDEO VE MÜZİK ESERLERİNİN DENETLENMESİ HAKKINDA YÖNETMELİK çıkartılarak yürürlüğe konmuştur.

7.madde işletme belgesini haiz olan eserlerin ticari amaçla toptan veya perakende dağıtımını yapan,satan,kiraya veren ve birden çok kişinin gösterimine sunan kişilerin işletmeci ruhsatı almak zorunda olduklarını hükme bağlamaktadır.İşletme ruhsatları Belediye teşkilatı bulunan yerlerde Belediyeler tarafından,bu teşkilatların bulunmadığı yerlerde ise mahalli mülki amirlikler tarafından düzenlenerek ilgisine verilecektir.7. maddenin 2. fıkrasında işletmeci ruhsatının kimlere verileceği,bunların nitelikleri,uyumaları gereken kurallar ve bu işle ilgili diğer hususlar ile istisnalar Bakanlıkça hazırlanacak yönetmelikte gösterilir hükmü bulunduğu için yine Kültür Bakanlığınca 8 maddeden ibaret SİNEMA FİLMİ,VİDEO,PLAK VE SES KASETİ İŞLETMECİLERİNE VERİLECEK İŞLETMECİ RUHSATI HAKKINDA YÖNETMELİK hazırlanarak yürürlüğe konmuştur.Bu Yönetmeliğin Film ve Video Eserlerinin Gösterilmesi başlıklı 5. maddesinin 2. fıkrasına göre umuma açık yerlerde

film ve video eserlerinin gösterilebilmesi için yapımcıya ait bandrol üzerinde kısa adı UMK olan Umumi Mahallerde Kullanılır özel işaretinin bulunması gerekir. Benzer bir düzenleme ses kasetlerini ve filmleri de içine alacak şekilde olmak üzere 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun, İşaret ses ve/veya Görüntü Taşıyıcılarının Umuma Açık Yerlerde Kullanılması başlıklı 41. maddesinde vardır. Yukarıda tam ismi verilen Yönetmeliğin 5. maddesi, film ve video eserler bakımından koruma sağladığı halde 5846 sayılı Yasanın 41. maddesi film, video, plak ve ses kasetleri için genel anlamda koruma sağlamaktadır. Bu bandrol olmadan umumi mahalde eserin kullanılması durumunda eser sahibinin veya yetkili kıldığı meslek birliğinin uygun bir bedeli tazminat olarak isteme hakkı bulunduğu gibi YCGK'nun 24.12.1990 tarih ve 1990/2-349 1990/366 sayılı kararına göre sorumlu kişi hakkında 3257 sayılı Yasanın 12. maddesine göre Belediye tarafından idari para cezası verilmelidir. Bilindiği gibi 5846 sayılı Yasanın 72. inci maddesinin 4. üncü bendi 4630 sayılı Yasa ile değiştirilmiş bulunmaktadır. Bu değişikliğe göre "Bir eseri temsil eden veya topluma açık yerlerde gösteren, bu gösterimi düzenleyen veya dijital iletim de dahil olmak üzere her nevi işaret, ses ve/veya görüntü iletimine yarayan araçlarla yayın veya yayımına aracılık eden.." kişiler hakkında dört yıldan altı yıla kadar hapis ve elli milyar liradan yüz elli milyar liraya kadar ağır para cezası verilebilecektir. Bu değişikliğin 3257 sayılı Yasanın 12. inci maddesindeki idari cezayı ortadan kaldırdığı söylenebilir. Bir an önce 3257 sayılı Yasa'da gerekli değişikliklerin yapılması zaruri görülmektedir.

Telif Hakkı başlıklı 8. maddeye nazaran daha iyi koruma sağlayan 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun, telif haklarını ihlal edenlere karşı hapis ve ağır para cezası gibi yaptırımlar içeren hükümleri 8. maddedeki düzenlemeyi geçersiz kılmış olup günümüzde bu madde ile göndermede bulunduğu 11. inci maddenin (c) bendi uygulanmamaktadır.

9. maddeye göre Kültür Bakanlığı ile mülki idare amirleri eserlerin dağıtım ve gösterilmeleri sırasında bunların işletme belgeleri ile bandrollerini, eser üzerinde herhangi bir değişiklik olup olmadığını, mülki amirlikler ile belediyeler ise bandrol ve işletmecisi ruhsatlarının bulunup bulunmadığını denetlemek yetkisini haizdirler. Demek ki mülki idare amiri namına görev yapan güvenlik güçleri eserlerin işletme belgesi ve bandrolü olup olmadığını, eserler üzerinde herhangi bir değişiklik yapıp yapılmadığını, eserlerle ticari manada ilgilenen kişi ya da kuruluşların işletmecisi ruhsatlarının bulunup bulunmadığını denetlemek yetkisini haizdirler. Kültür Bakanlığı temsilcileri ise işletmecisi ruhsatı haiz diğer denetimleri yapabilirler. Belediyeler ise yukarıda da söylendiği gibi bandrol ve işletmecisi ruhsatı kontrolü yapabilir, bunun dışındaki denetimleri yapamazlar. İki cümleden ibaret olan ilk fıkranın ikinci cümlesinde yer alan ve tatbikatta karışıklığa neden olan "İşletme belgesiz veya bandrolsüz veya üzerinde değişiklik yapılan eserler toplatılarak C. Savcılıklarına suç duyurusu ile birlikte sevk edilir." hükmünü Türkiye Büyük Millet Meclisi tutanaklarından da yararlanarak açıklamak faydalı olacaktır. Bu cümle ile ilgili olarak Kahramanmaraş Milletvekili Rıfat Bayazıt'ın, cevaplandırılması dileği ile Kültür Bakanı Mükerrerem Taşçıoğlu'na sorduğu soru şudur: "9. madde toplatma yetkisi bakanlık ve idare amirliğine verilmiş demektir ve Cumhuriyet Savcısına suç duyurusunda bulunulacağını söyler. Esasen, başına ilişkin ana kanunumuza göre, toplatma, hakim kararıyla olur. Şayet hakim suç unsuru görmeyip, serbesttir derse, toplattırılmaz. Acaba sayın Bakanımız, niçin bu işi hakimden kaçırıp da, bunları idare amiri veya Bakanlık vasıtası

ile toplattırıyor ve bilahare suç duyurusunda bulunuyor?Bunu izah ederlerse memnun olurum.”

Bu suale Kültür Bakanı Mükerrerem Taşçıoğlu'nun verdiği cevap aşağıdaki gibi olup karışıklığı ortadan kaldıracak niteliktedir:”Efendim bir toplatma söz konusu değil;mülki idare amirince,eserin o günkü gösterisi yasaklanıyor ve derhal yargı organına tevdi ediliyor.Bunun usulü ise Yargı Usulü Kanununda mevcuttur.” Verilen cevapta gösteri fiilinden bahsedildiği ve bu cevap Meclis tutanaklarına böylece geçtiği için kastedilenin müzik eserleri dışındaki film ya da video eserleri yani sinema filmleri olduğu açıktır,toplatılıp C.Savcılığına sevkedilecek olan sadece gösterimi yapılan filmdir,yoksa genel anlamda birden ziyade film ya da videokasedin veya müzik eserleri için kaset ya da compactdisclerin toplatılması ve C.Savcılığına gönderilmesi söz konusu değildir.İleride 12.madde ile ilgili açıklama sırasında da değinileceği üzere işletme belgesi,bandrolü,özel işareti olmayan eserlerin ve kopyalarının her biri için Belediyelerce para cezası tertip edileceğine,bu görev ve yetki Belediyelere verildiğine göre genel anlamda işletme belgesiz,bandrolsüz,özel işaretsiz bütün sinema,video ve müzik eserlerinin toplatılarak C.Savcılığına gönderilmesinin mantıksızlığı da ortadadır,yetki ve sorumluluk Belediyede olduğuna göre muayyen nitelikleri haiz olmayan eserlerin ve kopyalarının da toplatılarak Belediyeye tevdi edilmesi gerekir.Bu görüşümüzü teyit eden diğer bir husus da 11.maddenin (d) bendinin ilk cümlesidir,bu cümlede aynen “9.maddenin 1.fikrasında belirtildiği şekilde eserleri işletme belgesiz veya bandrolsüz veyahut bandrolleri ve işletme belgesi olmasına rağmen aslına uygun olmayan şekilde gösterenler...cezalandırılır “denilmektedir.Demek ki toplatılıp C.Savcılığına gönderilecek olan malzeme,işletme belgesiz veya bandrolsüz veya işletme belgesi ya da bandrolü olmasına rağmen aslına uygun olmayan şekilde gösterilen filmlerdir.Bir sinema filminin gösterimi sırasındaki denetimde yukarıda sayılan eksikliklere tesadüf edilmesi durumunda yapılacak iş bu eseri C.Savcılığına sevketmekten ibarettir.Müeyyidesi 11.maddenin (d) bendinin ilk cümlesinde tarifi yapılan ilk şık içerisinde gösterilmektedir.

Fon başlıklı 10.madde konumuz dışında olmakla birlikte bu maddedeki hüküm gereği Kültür Bakanlığınca SİNEMA VE MÜZİK SANATI DESTEKLEME FONU HAKKINDA YÖNETMELİK isimli bir yönetmeliğin hazırlanıp yürürlüğe konduğunu söylemek gerekir.

Ceza Hükümleri başlığını taşıyan 11.maddenin (a),(b) ve (d) bentlerini ayrı ayrı incelemekte yarar bulunmaktadır:

Madde

11/a.

Bu bentteki düzenleme ile,4.maddenin 1.fikrasında zikredilen;film,video ve müzik eserlerinin üretimini,ithalatını,toptan dağıtımını yapacak olan kişilerin bu faaliyetlerine başlamadan önce Kültür Bakanlığınca bilgi vermemesi eylemi cezalandırılmaktadır.Yukarıda Kültür Bakanlığınca bu konuda çıkartılan Yönetmeliğin tam ismi verilmiş idi,demek ki bu Yönetmeliğe uygun hareket etmeden üretim,ithalat,toptan dağıtım yapacak olan kişiler gerekli bilgileri bu faaliyetlerinden önce Kültür Bakanlığınca vermezler ve bu durumları Kültür Bakanlığınca veya bağlı birimlerince tespit edilirse bu bentte yazılı olan cezaya muhatap olacaklardır.Bu bentteki para cezası 2001 yılı için 932 494 680 lira olup ön ödemeye tabidir,fiili

öğrenen yetkili Cumhuriyet Savcısı fiili işleyen üretici,ithalatçı ya da toptan dağıtım yapan kişiye TCK.nun 119.maddesi uyarınca ön ödeme emri tebliğ edecek,on gün içerisinde ön ödemede bulunulursa evrakı takipsizlik kararı vererek ortadan kaldıracaktır,aksi halde yetkili Sulh Ceza Mahkemesine kamu davası açmak durumundadır.

Madde

11/b.

Yukarıda 7. madde ile ilgili izahat sırasında bahsi geçen Yönetmelik hükümlerindeki şekil ve şartlara uyararak belediyeden ya da belediye olmayan yerlerde mahalli mülki amirlikten işletmeci ruhsatı almadan;işletme belgesini haiz eserlerin,ticari amaçla toptan veya perakende dağıtımını yapan,satan,kiraya veren ve birden çok kişinin gösterimine sunan kişileri tecziye eden bir hüküm ihtiva eden bu bentteki para cezasının miktarı ve niteliği Madde 11/a.'daki gibidir.Diğer bir deyişle 2001 yılı için 932 494 680 lira ağır para cezası ile ilgili ön ödeme emrinin tebliği üzerine ödemede bulunulursa evrak takipsizlik kararı ile sonuçlandırılacak,aksi halde kamu davası açılacaktır.

Madde

11/d.

Bu bendin birinci cümlesindeki para cezası 2001 yılı için 1 864 989 360 lira,ikinci cümlesindeki para cezası ise 2 797 484 040 liradır.Miktarı ne kadar fazla gözükürse gözüksün sırf para cezası olduğu için TCK.nun 119.maddesindeki süre ve şekil şartlarına uyularak ödeme yapıldığı takdirde yetkili Cumhuriyet Savcısı tarafından takipsizlik kararı verilerek evrak ortadan kaldırılabilir.

A-Birinci cümledeki 1 864 989 360 lira ağır para cezasına muhatap olunabilmesi için iki hal söz konusudur:

a-Birinci hale göre;film ve video eserlerinin işletme belgesiz ya da bandrolsüz gösterilmesi,veya işletme belgesi olmasına rağmen aslına uygun olmayan şekilde gösterilmesi gerekir.Burada özellikle gösterme fiilinden bahsedildiği için film veya video eserlerinin kastedildiği açıktır,zira bir müzik eserinin gösterilmesinden değil,çalınmasından ,icra edilmesinden bahsedilebilir.Kanunda bu tabirler geçmemektedir.Demek ki bu düzenleme ses kaset ya da compact disclerini (CD) ilgilendirmemektedir.

b-İkinci hale göre ise 9.maddenin 2.fıkrasında bahsedilen düzenlemeye aykırı davranılması,yani mülki idare amirleri tarafından bulunulan bölgenin özelliği sebebi ile toplumsal bir olaya sebebiyet vermesi muhtemel eserlerin dağıtım ve gösteriminin yasaklanması,buna rağmen dağıtım ve gösterimin yapılması gerekir.Burada hem dağıtım ve hem de gösterimden bahsedildiği için yasakoyucunun film,video ve müzik eserlerinin tümünü birden kastettiği rahatlıkla söylenebilir.Yani mülki amir tarafından yetki alanı içerisindeki mülki sınırlar dahilinde dağıtılması yasaklanan ses kasetlerinin dağıtılması,film veya videokasetlerin dağıtılması ya da gösterilmesi hallerinde bu maddedeki müeyyide gündeme gelebilir.

B-İkinci cümle, ilk cümleye nazaran daha ağır para cezasını (2001 yılı için 2 797 484 040 lira) ihtiva etmekte olup 9.maddenin 3.fıkrasındaki fiilleri cezalandırmaktadır.

Kültür Bakanlığı veya mülki amirlikler tarafından yapılan denetimler sonucunda film,video ya da müzik eserinin içeriği itibari ile Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü,milli egemenlik,Cumhuriyet,milli güvenlik,kamu düzeni,genel asayiş,kamu yararı,genel ahlak ve genel sağlık,örf ve adetlerimize aykırı bulunması ve eserin yasaklanması durumunda sorumlu kişi hem bu maddede yazılı para cezasıyla cezalandırılır ve hem de eserin içeriği itibari ile bir başka suçta vücut vermesi söz konusu ise bu ikinci suçtan da ayrıca tecziye edilir.

Tatbikatta karışıklığa neden olan 12.maddenin başlığı İDARİ CEZA olup gerek bu başlıktan ve gerekse maddede yazılı para cezasının niteliğinden; bu maddede düzenlenmesi yapılan ve yasaklanan fiilin idari bir suç olduğu,dolayısı ile verilecek cezanın da idari para cezası olduğu,belediye teşkilatı olan yerlerde belediyeler tarafından,olmayan yerlerde mahalli mülki amirlikler tarafından bu cezanın verileceği açıkça anlaşılmaktadır.Bir para cezasının adli para cezası olduğundan bahsedilebilmesi için para cezası sözünün bir öncesinde ya (ağır) kelimesinin ya da (hafif) kelimesinin bulunması gerekir.Ağır ya da hafif kelimeleri olmadan para cezası söz konusu ediliyorsa bu para cezası idari niteliktedir.Zaten 9. maddenin ilk fıkrasında bu para cezasının belediye sınırları içerisinde belediyeler tarafından,belediye sınırları dışında mülki amirlikler tarafından verileceği yazılmak sureti ile herhangi bir yanlış anlamaya da imkan verilmemiştir.Belediyeler,mülki amirlik adına güvenlik teşkilatı mensupları veya Kültür Bakanlığı birimlerinin işletme belgesi,bandrol,özel işaret denetimini yapabilecekleri,bununla görevli oldukları yukarıda zikredilmişti.İşte bu birimler tarafından yapılan denetimler sonucunda işletme belgesiz,bandrolsüz,sahte bandrollü,özel işaretsiz kaset,CD,film,videokaset yakalanırsa yakalanan malzemenin hemen Belediyeye teslimi gerekir,bu tür olaylarda Adliyelerin ve dolayısı ile Cumhuriyet Başsavcılıklarının hiçbir görev ve yetkisi yoktur.Belediyeler Encümen marifeti ile her kaset ya da CD,VCD,DVD başına her sene değişen oranlarda birim para cezası ile kaset ya da CD,VCD,DVD adedini çarpacak,ulaşılacak rakamı sorumlu kişiden 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsili Usulü Hakkında Kanun hükümleri uyarınca tahsil edeceklerdir.Elde edilen taklit ya da korsan tabir edilen bozuk ve kalitesiz ürünler meşru zeminlerde üretilmediği için sahiplerine teslimi söz konusu olmamak gerekir,kanımsız bunların imhasına Belediye mevzuatı müsaittir,aksinin düşünülmesi yani bunların sorumlularına iadesi durumunda gayrimeşru malzemenin tekrar piyasada tedavülüne imkan sağlanır ki bu yasal olmaz,sahte paranın kalpazana iade edilmesi gibi bir durum ortaya çıkar.Para cezasının hesabında da yanlışlıklar yapılmaktadır.Kanunda öngörülen 10.000 lira para cezası önce Kanunun yürürlük tarihine göre 4421 sayılı Yasa uyarınca artırılacak,bulunacak meblağa 2000 yılı için % 52.1 yeniden değerlendirme oranı eklenecek,buna da 2001 yılı için % 56 oranında yeni değerlendirme oranı eklenecektir.2000 yılı için bu miktar beher kaset,CD,VCD,DVD için 5 977 530,2001 yılı için ise 9 324 946 liradır.Belediye Encümenince takdir edilecek ceza ilgisine tebliğ edildikten sonra bu kişi 15 gün için Sulh Ceza Mahkemesine itiraz edebilir ancak bu itiraz cezanın yerine getirilmesini yani tahsil edilmesi işlemini durdurmaz.Yukarıda da ifade edildiği gibi 5846 sayılı Yasa'da 4630 sayılı Yasa ile yapılan değişiklikler sonucu artık 3257 sayılı Yasanın 12 inci maddesinin tatbik kabiliyeti kalmamış gibidir.Bu görüşümüzü teyit eden bir husus 5846 sayılı Yasanın 81 inci maddesinde 4630 sayılı Yasanın 33 üncü maddesi ile yapılan değişikliktir.Bu değişikliğe göre musiki ve sinema eserlerinin çoğaltılmış nüshaları ile süreli olmayan yayınlara bandrol yapıştırılması zorunludur.Bandrolsüz olarak bu gibi eserlerin çoğaltılması,satılması,dağıtılması,kiralanması,ödü nç verilmesi,umuma arz

edilmesi, herhangi bir biçimde ticaret konusu yapılması, kullanılması veya başka bir şekilde fayda sağlanması ve bu maddenin altı ayrı bendinde detaylı olarak sayılan fiillerden herhangi birinin kasten işlenmesi dört yıldan altı yıla kadar hapis ve elli milyar liradan yüz elli milyar liraya kadar ağır para cezasını gerektirir. Bu düzenlemenin tatbikatta en çok seyyar tezgahlarda bandrolsüz kaset, CD, VCD, DVD ve kitap satışı yapan insanları ilgilendireceği, bu uygulamadan en çok bu kişilerin etkileneceği şüphesizdir. Bu düzenleme ile Belediyelerin idari ceza verme yetkilerinin ellerinden alındığını söylemek yanlış olmaz.

3257 sayılı Yasanın uygulanması ile ilgili birkaç Yargıtay kararını tatbikata ışık tutması açısından burada özetlemek yerinde olacaktır.

Y.2.C.D.'nin 29.5.1991 tarih ve 4884-6392 sayılı içtihadına göre bir kişinin iş yerinde bandrolsüz ve işletme belgesiz CD'leri buldurması eylemi 3257 sayılı Yasanın 12. maddesine uyan bir suç teşkil eder ve gereğinin yetkili idari mercilerce yerine getirilmesi gerekir.

Aynı Daire'nin 25.5.1989 tarih ve 3972-4698 sayılı içtihadına göre bandrolsüz olup aslına uygun olmayan filmin genel yerde gösterilmesi eyleminin 3257 sayılı Yasanın 9. maddesinin 1. fıkrası delaleti ile 11. maddenin (d) bendinin ilk cümlesine göre tecziye edilmesi gerekir.

Y.5.C.D.'nin 25.12.1991 tarih ve 4936-5604 sayılı içtihadına göre kişinin izlemek amacı ile bandrolsüz porno kaset buldurması eylemi suç teşkil etmez.

Y.7.C.D.'nin 12.2.1998 tarih ve 1997/11365 esas, 1998/898 sayılı içtihadına göre sahte bandrol kullanmak eylemi 3257 sayılı Yasaya muhalefet teşkil eder.

YCGK'nun 24.12.1990 tarih ve 1990/2-349 esas, 1990/366 sayılı içtihadına göre işletmeci ruhsatı bulunan sanığın gösterime sunduğu video kasedinin Bakanlık ve İşletmeci bandrolünün bulunması ancak 4.9.1986 tarihli Resmi Gazetede yayınlanan Fikir ve Sanat Eserlerinin İşaretlenmesi Hakkındaki Yönetmeliğin 5 ve 7. maddeleri gereğince alınması gereken UMUMİ MAHALDE KULLANILIR özel işaretini taşıyan bandrolün bulunmaması durumunda eylem 3257 sayılı Yasanın 12. maddesine uyar, adli ceza yargılaması ve uygulaması söz konusu değildir, yapılması gereken her türlü işlem idari niteliktedir.

Y.2.C.D.'nin 3.3.1988 tarih ve 788-1048 sayılı içtihadına göre bandrolsüz kaset buldurma eylemi 3257 sayılı Yasanın 12. maddesi ile yaptırım altına alınmış olup bu maddedeki cezayı verme yetkisi belediyeler veya mülki amirliklere aittir.

3257 sayılı Yasa, film ve müzik eserlerini koruma ve geliştirme amacı ile yürürlüğe konulmuştur. Filmler ile müzik eserleri aynı zamanda 5846 sayılı Yasa kapsamında ve bu Yasanın koruması altında bulunmaktadır. Aynı konunun iki ayrı Yasa ile korunmaya çalışılması tatbikatta karışıklıklara ve haksız uygulamalara neden olabilmektedir:

1-Yukarıda da bahsedildiği gibi günümüzde 3257 sayılı Yasanın 8 inci maddesi ile göndermede bulunduğu aynı Yasanın 11. maddesinin c) bendi uygulanamaz

durumdadır,çünkü 5846 sayılı Yasa eser kavramına dahil bütün yapıtlarda olduğu gibi film ve müzik eserleri bakımından da 3257 sayılı Yasaya nazaran daha üstün bir koruma sağlamaktadır.

2-Öte yandan 3257 sayılı Yasadaki fiillerin re'sen takibinin mümkün olması,5846 sayılı Yasanın 71,72 ve 73 üncü maddelerinde zikredilen fiillerin ise ancak telif hakkı sahibi,vekili,mirasçısı ve benzer konumda olan kişi ya da meslek birliklerinin şikayeti ile takip edilebilir olması 5846 sayılı Yasaya tabi fiiller yönünden bir dezavantajdır.Takibin şikayete bağlı olması Cumhuriyet Başsavcılıkları başta olmak üzere güvenlik güçlerinin elini kolunu bağlamakta,re'sen harekete geçme imkanını ortadan kaldırmaktadır.Tümü ile muhtelif kişi ya da şirketlere ait taklit malları satan bir işyeri veya seyyar tezgahta bulunan mallardan sadece haklarında şikayette bulunulan mallar toplanabilmekte,diğer malların da taklit olduğu bilinmesine rağmen sırf şikayet yokluğu nedeni ile bunlara elkonulamaması ve bunlar yönünden de işlem yapılamaması gibi garip durumlarla çok sık olarak karşılaşılabilir.Şikayet hakkının, fiile ve faile ittıla tarihinden itibaren altı ay içerisinde C.Savcılığına müracaat edilmesi sureti ile kullanılması gerekir.Müracaat edilecek C.Savcılığı,81.maddedeki düzenlemeye göre tecavüzün gerçekleştiği veya tecavüzün sonuçların meydana geldiği yerin C.Savcılığıdır.Bu şikayetlerin C.Savcılığı atlanarak doğrudan zabıtaya yapılması mümkün değildir,çünkü şikayeti değerlendirecek olan C.Savcılığıdır.Müracaatta bulunulurken telif hakkı sahibi veya vekili olduğuna ilişkin bütün bilgi ve belgeler,mümkünse eserin orijinali ve taklit nüsha ya da kopyaları,tecavüzü gerçekleştiren kişi ya da kuruluşun bu tecavüzü meydana getirdiğine ilişkin temin edilebilecek sair belgeler muhakkak yetkili C.Savcısına sunulmalıdır.Tecavüzü gerçekleştiren kişi ya da kuruluşun alışveriş yapılması sonucu elde edilen taklit ya da kopya eserler,alışverişi belgeleyen fatura,irsaliye fişi,alışveriş fişi gibi belgeler dilekçeye eklenmelidir.Şikayet dilekçesi ve ekindeki belgeleri inceleyen C.Savcısı,şikayetin haklılığına kanaat getirirse ya kendisi bizzat gerekli tahkikatın yapılması,taklit mallara elkonulması hususlarında güvenlik güçlerine yazılı talimat verir,ya da yetkili Mahkemeden taklit eser nüshalarının toplatılması,çoğaltmada kullanılan teknik araçların mühürlenmesi konularında karar verilmesini isteyebilir.5846 sayılı Yasanın 76 ncı maddesinde yapılan değişikliğe kadar bu tür talepler Sulh Ceza Mahkemelerine yapılmakta idi.76 ncı madde 5846 sayılı Yasanın tatbiki konusunda ihtisas mahkemelerinin kurulmasını öngördüğüne göre bu mahkemeler faaliyete başlayınca Cumhuriyet Savcılıklarının taleplerini bu mahkemelere yapmaları gerekir.

Tatbikatta birden ziyade şirketin vekili olan avukatların,temsil ettikleri şirketlere ait eser listelerini vermedikleri,şirketlerin telif hakkı sahibi olduklarını belgeleyemedikleri görülmektedir.Hak sahibi oldukları belgelenemeyen şirketler yönünden C.Savcısının harekete geçmesi ve yukarıda sunulan iki seçenektan birini kullanması mümkün değildir.

Uygulamada yaşanan bir diğer güçlük;şikayetin yapılması ve zabıtaya talimat verilerek taklit malların yakalanmasından sonra hangi taklit malın hangi şirkete ait olduğunun tasnifi yönünde yaşanmaktadır.Birden ziyade şirketin aynı dilekçede müşteki olarak gözüktüğü olaylarda mutlaka yakalanan taklit malların bu şirketlere göre tasniflerinin yapılması gerekir,zira iddianamenin sağlıklı bir şekilde tanzim edilmesi bu tasnife bağlıdır.Her şirketin ayrı birer hükmi şahsiyeti olduğu düşünülmeli ve sanki her birisi ayrı birer hakiki şahıs gibi telakki edilmelidir.Örnek vermek gerekirse;20 şirketin müşteki olarak gözüktüğü bir dilekçede baskın sonucunda 10 şirketin taklit malları elde edilmiş,diğer 10 şirkete ait herhangi bir taklit

mal elde edilememişse,taklit mal elde edilemeyen 10 şirket yönünden sanıklar hakkında takipsizlik kararı verilecek,taklit malları elde olunan on şirket ise iddianamede sanki 10 ayrı hakiki şahıs suç mağduru imiş gibi gösterilerek kamu davası açılacaktır,işte kamu davasının açılması durumunda bu 10 şirketten hangilerinin hangi mallarının taklitlerinin elde olunduğu zikredilmek ve sevk maddesinin 10 ayrı defa tatbiki istenilmek zorundadır.Bu tasnifin C.Savcılığınca ya da güvenlik güçlerince yapılması mümkün değildir,zira bu ihtisas isteyen bir iştir,bu nedenle baskına gidilirken müşteki şirketlere ait malları tanıyan uzman bilirkişiler bulundurulmalı,onların da yardımı ile bu tasnifler yapılmalı ve evrak zabıtanan C.Savcılığına gelirken malların tasnif işi bitmiş ve listeler tanzim edilmiş halde gelmelidir.Baskından sonra yakalanan taklit malların isimleri ve nicelikleri belirlenmiş olacağından,dilekçenin ilk verilmesi sırasında telif hakkı sahibi olduğuna dair verilen belgelerde bir eksiklik varsa tasniften sonra ortaya çıkan yeni duruma göre bu belgeler de şirketler ya da vekilleri tarafından ivedilikle tamamlanmalıdır.

3-Diğer bir farklılık muhakeme usulü bakımından olup 3257 sayılı Yasaya tabi fiillerde 3005 sayılı Yasa uygulanmamakta,5846 sayılı Yasa'nın 71,72 ve 73 üncü maddesindeki zikredilen fiillerde ise bu Yasa uygulanmaktadır.

Y.7.C.D.'nin 23.5.1991 tarih ve 1991/1809-6387 sayılı içtihadına göre 5846 sayılı Yasaya aykırılıklar CMUK.nun 344.maddesinde zikredilen şahsi davalık hallerden değildir,bu suçun takibi şikayete bağlı olmakla birlikte yeterli şartların oluşması durumunda iddianameyle dava açılması durumunda takip edilebilir. CMUK.nun Şahsi Dava başlıklı 344 üncü maddesinin 8 inci bendinde zikredilen "Hususi nizamlar ve kanunlarda yazılı edebi ve sınai mülkiyetlere ve güzel sanatlar mülkiyetine müteallik suçlar"ibaresi tatbikatçıları haklı olarak yanıltmakta,fikri haklarla ilgili şikayetlerin şahsi dava yolu ile takip edilebileceği düşüncesine sevketmektedir,bu nedenle yanlış anlamaları ortadan kaldırmak bakımından 8 inci bentte gerekli düzenlemenin yapılmasının uygun olacağı düşünülmektedir.Bu mantıktan hareketle 5846 sayılı Yasanın 76 ncı maddesinin 2 inci fıkrasındaki "Şahsi dava açılmışsa CMUK.nun 358 inci maddesi uygulanır." hükmünün Yasa metninden çıkartılması uygun olur. Filmler ve müzik eserleri yönünden amaçları aynı olan iki Yasa arasındaki bu farklılıklar hukuk mantığı ile bağdaşmamaktadır.Bu sakıncaları ortadan kaldırmanın tek çaresi 3257 sayılı Yasayı bütünü ile mer'iyetten kaldırmak,bu Yasa içerisinde bulunup da vazgeçilemeyecek durumda olan düzenlemeleri 5846 sayılı Yasa içerisine almaktır.

Bu iki Yasaya muhalefet hallerinin bu konuda ihtisas sahibi hakim ve C.Savcılarında oluşan mahkemeler tarafından soruşturmasında büyük yarar bulunmaktadır.Bilindiği gibi İstanbul ilinde 1.12.2000 tarihinde üç hakimli toplu mahkeme şeklinde çalışacak olan Fikri ve Sınai Haklar Mahkemesi ile tek hakimle çalışacak Fikri ve Sınai Haklar Ceza Mahkemesi kurulmuş olup 25.12.2000 tarihinde gerekli atamalar da yapılmış ve faaliyete geçmiş bulunmaktadır.Bu mahkemeler, 551 sayılı Patent Haklarının Korunması Hakkındaki KHK,554 sayılı Endüstriyel Tasarımların Korunması Hakkındaki KHK,555 sayılı Coğrafi İşaretlerin Korunması Hakkındaki KHK ve 556 sayılı Markaların Korunması Hakkındaki KHK.lerden doğacak olan hukuki ve cezai ihtilaflara bakacaklardır.5846 sayılı Yasanın 76 ncı maddesinin ilk fıkrasında yapılan değişiklikle bu Yasadan kaynaklanan ihtilaflara da ihtisas mahkemelerinin bakması

gerektiği Őeklindeki yasal dzenleme yerindedir.Yasanın yurrluğe girmesi ile ihtisas mahkemeleri kuruluncaya kadar asliye hukuk ya da asliye ceza mahkemelerinden hangilerinin ihtisas mahkemesi olarak grevlendirileceği ve bu mahkemelerin yargı çevreleri Adalet Bakanlığı'nın teklifi üzerine Hakimler ve Savcılar Yksek Kurulunca belirlenecektir.

Meslek Birliklerinin Kurulması başlıklı 5846 sayılı Yasanın 42 inci maddesi,4110 sayılı Yasa ile 7.6.1995 tarihinde yapılan değişiklikle,eski dzenlemeden ayrılarak aynı alanda birden fazla meslek birliği kurulabilir hkmünü getirmiş olmakla birlikte bu değişiklik tatbikatta iki noktada gçlük yaratmaktadır:

Bunlardan birincisi;eser sahiplerinin ve bağlantılı hak sahiplerinin haklarının korunmasının gçsüz,zayıf ve bu alanda bilgi aÇısından kifayetsiz bir takım birliklerin eline geÇme tehlikesine imkan vermesi, ikincisi ise telif haklarına ve emeğe gerŐekten saygılı olan ve bir Şekilde kullandığı mzik eserinin bedelini odemek isteyen yayın kuruluşlarının kendilerine bu konuda muhatap bulmakta gçlük eŐkmelerine ve sonuŐta ihtilafların meydana gelmesine sebebiyet vermesidir.

Bir mzik eserinin asıl sahibinin bir başka meslek birliğine,aynı eserde bağlantılı hak sahibi durumunda olan kişinin ise ayrı bir birliğe üye olması durumunda bu mzik eserini kullanan yayıncı hangi meslek birliği ile ne Şekilde muhatap olacak,telif bedelini hangi esasa gÖre odeyecektir?

Bugün mzik eserleri alanında; kısa adı MESAM olan Türkiye Musiki Eseri Sahipleri Meslek Birliği,kısa adı MSG olan Musiki Eseri Sahipleri Grubu Meslek Birliği ve kısa adı MÜ-YAP olan Komşu Hak Sahibi Mzik Yapımcıları Meslek Birliği isimli üç ayrı meslek birliğinin bulunduğu dikkate alındığında, gerek bu meslek birlikleri ve gerekse telif haklarını temsil ettiklerini iddia ettikleri üyeleri arasında ve gerekse mzik eserlerini kullanan kişi ya da kuruluşlar arasında ihtilaflar zuhur etmesi kaçınılmazdır.

Aynı alanda tek bir meslek birliği bulunmasının daha yararlı olacağı dŐünölmektedir.Aynı gÖrüş 4630 sayılı Yasanın Meclis'te gÖrüşölmesi sırasında sayın Milletvekili Yılmaz Karakoyunlu tarafından da dile getirilmiştir.

Korsanla mücadelede muhtelif gÖrevleri olan kurumlar arasında bulunan Adliye,Belediye,Kültür Bakanlığı,Emniyet ve Meslek Birlikleri temsilcilerinin ve hatta eserleri çoğaltıp yayan kişi ya da kuruluşların zaman zaman bir araya gelerek sorunları tartıŐmaları,ortak hareket tarzları tespit etmeleri ve bunları uygulamaya geŐirme konusunda her birimin kendi üzerine dŐŐen gÖrevleri yerine getirmeleri durumunda daha iyi sonuçlar alınabileceği dŐünölmektedir.

Bugüne kadar tabir caizse bataklıkta üreyen sivrisineklerle uğraŐılmış,sokakta ve meydanlarda ya da küçük iŐyerlerinde korsan mal satan kişiler takip edilmiştir.Aslında asıl mücadelenin korsan tabir edilen bu malları üreten kişi ya da kuruluşlara karşı yapılması gerekmektedir.Radikal Gazetesi'nin 11 Őubat 2001 tarihli nüshasında KORSANLIKTA İLERİ TEKNİK başlığı ile yayınlanan habere gÖre;yayın tarihi itibari ile sadece İstanbul ilinde yaklaşık olarak ayda 3 000 000 adet korsan video CD yaklaşık 3000 tezgahta satılmaktadır.Bu miktarlar ise yine yaklaşık

yıllık 50 trilyonluk bir rantı ifade etmektedir.Bilgisayarlarına yaptırdıkları küçük birer ekle korsan VCD üreten ve satan kişiler olduğu gibi seri üretim yaparak yüzlerce tezgaha ve mağazaya dağıtım yapan organizasyonların bulunduğu,Tahtakale piyasasının takriben % 70 oranında olmak üzere bu piyasayı elinde tuttuğu herkes tarafından bilinen bir gerçektir.

Yine İstanbul'da her ay en az 100 000 adet porno CD satıldığını aynı haberden öğreniyoruz.Bunların bir kısmı yurt dışından gümrük kaçağı olarak getirilmekte,diğer bir kısmı ise ülkemizde üretilmektedir.Gümrük kaçağı olarak getirilen porno CD'lerin yakalanması durumunda 1918 sayılı Kaçakçılığın Men ve Takibine Dair Kanun uyarınca işlem yapılmasının yanısıra TCK.nun 426/1.maddesine aykırılık da söz konusu olduğundan bu maddenin de uygulanması gerekir.Keza bunlar bandrolsüz de olduklarından bu eylemden dolayı ayrıca işlem yapılmalıdır.2001 yılı için TCK.nun 426/1.maddesindeki para cezasının asgari haddi 1 864 989 360 liradır.Yurt içerisinde üretilen porno CD'ler bakımından ise hem TCK.nun 426/1.maddesine muhalefet ve hem de bandrolsüzlük söz konusudur.

4422 sayılı Çıkar Amaçlı Suç Örgütleriyle Mücadele Kanunu'nun Hükümet tarafından düzenlenen gerekçesinde ve Adalet Komisyonu Raporu'nda 5846 sayılı Yasaya aykırılığın bu Yasa kapsamına giren bir örgüt tarafından işlenmesi durumunda 4422 sayılı Yasa hükümlerine göre soruşturma ve kovuşturmalarının yapılabileceği açık olarak belirtilmiştir.

Keza 4422 sayılı Yasa kapsamına girmeyen ancak TCK.nun 313.maddesinde tanımı yapılan cürüm işlemek için teşekkül oluşturmak suçunun şartlarının oluşması durumunda failer hakkında bu madde hükümleri de uygulanabilecektir.

Yukarıda yeri geldikçe değinilmekle birlikte 5846 sayılı Yasada 4630 sayılı Yasa ile yapılan değişikliklerden de kısaca ve ana hatları ile bahsetmek yerinde olacaktır :

4630 sayılı Yasa 41 maddeden ibaret olup 5846 sayılı Yasanın 44 ayrı maddesinde değişiklikler yapmıştır.
5846 sayılı Yasanın 22,23 ve 25 inci maddelerinde yapılan değişikliklerle çoğaltma ve yayma hakları yeniden tanımlanarak teknolojik gelişmeler ve uluslar arası sözleşmelerde mevcut olan düzenlemeler dikkate alınmaya çalışılmıştır. Fikri haklar alanındaki son gelişmelerin ışığı altında 80 inci madde başlığı ile birlikte değiştirilmiş komşu hak sahiplerinin yanısıra film yapımcılarının sahip oldukları haklar ayrıntılı olarak düzenlenmiştir. Eseri meydana getirme fiilinin kişiselliği vurgulanmış,canlandırma tekniği ile yapılmış sinema eserlerinde animatör ve senaryo yazarı ile diyalog yazarı eser sahipleri arasında zikredilmiştir. 13 üncü maddede yapılan düzenleme ile hak ihdası amacı taşımaksızın eser sahipliğinin ispatında kolaylık sağlanması amacıyla kayıt-tescil sisteminin oluşturulması,bu maksatla bir Yönetmelik hazırlanması öngörülmüştür. 22 inci maddenin 1 inci fıkrasında yapılan düzenleme ile çoğaltma fiilinin tanımına açıklık getirilmiş,ileride teknolojiye meydana gelebilecek gelişmeleri de içine alma düşüncesi ile "herhangi bir şekil ya da yöntemle", "doğrudan ya da dolaylı" ibareleri fıkra metni içerisine ilave edilmiştir. 23 üncü maddedeki değişiklikte ödünç verme hakkı yayma hakkı çerçevesinde ele alınmış,başlığı ile birlikte yeniden düzenlenen 25 inci maddede "İşaret,ses ve/veya

görüntü nakline yarayan araçlarla umuma iletim hakkı” başlığı altında yayın hakkı teknolojideki gelişmelere uygun olarak yeniden düzenlenmiş,internet ve benzeri ortamlarda elektronik ticarete konu edilen eser sahiplerinin telif haklarının korunması amaçlanmıştır.

41 inci madde ile 72 inci maddenin 4 üncü bendinde yapılan değişikliklerle plak,video kasetleri ve ses kasetlerinin umumi mahallerde kullanılması fiili yeniden düzenlenmiş ve değişiklikten önceki durumda olmayan gayet ağır sayılabilecek cezai müeyyideler getirilmiştir,bunun çok önemli ve tatbik sahası gayet geniş olması muhtemel bir değişiklik olduğunu kabul etmek gerekir.

5846 sayılı Yasanın değişiklik yapılan 13/son,23/son,43/son,44/3,81,Ek Madde 4/3 ve Ek Madde 5/3'teki açıklamalardan Kültür Bakanlığı'nca yedi ayrı yönetmelik çıkarılacağını öğreniyoruz.81 inci maddede zikredilen yönetmelik için altı aylık bir süre öngörüldüğü halde diğer yönetmelikler bakımından böyle bir süre konulmaması dikkat çekicidir.43 üncü maddenin son fıkrasında zikredilen yönetmelik,radyo-televizyon gibi araçlarla yayınlanan veya iletilen fikir ve sanat eserlerine ilişkin ödemelerle ilgili olduğu ve bugün tatbikatta bu konuda büyük sıkıntı ve çekişme yaşandığı için bunun bir an önce düzenlenmesinde yarar bulunduğu muhakkaktır.”Haklara Tecavüz” başlıklı 81 inci maddede çıkartılması öngörülen yönetmelik,aynı maddenin 6 ncı maddesinde zikredilen Komisyonun teşkiline ve faaliyetlerine ilişkin olduğu ve bu Komisyona korsanla mücadelede etkin görev ve yetkiler verildiği için Yasa'da öngörülen süre içerisinde ve hatta daha evvel çıkartılmasında büyük fayda vardır.

75 inci maddede evvelce mevcut olan bir yıllık dava zamanaşımından yeni değişiklikte hiç bahsedilmediği için bu Yasa'nın 71,72 ve 73 üncü maddelerindeki suçlar artık genel dava zamanaşımına tabi olacaklardır,bu düzenleme,uzun bir zamandan beri savunduğumuz gayet olumlu bir değişikliktir. 75 inci maddedeki diğer bir değişiklik usulsüz çoğaltımın gerçekleştirildiği yerin kapatılması tedbiridir.Kapatma tedbirinin nasıl uygulanacağı,süresinin ne olacağı,usulsüz çoğaltım yapılan yerin başka yasal işlerde de kullanılan bir mekan olması durumunda ne yapılacağı gibi konularda ayrıntı olmaması tatbikatta sorun yaratacak gibi gözükmemektedir.

Aynı maddenin son fıkrasında, bu Yasa'daki suçlardan herhangi birinden dolayı kesinleşmiş mahkumiyet kararı alan bir kişinin,iki yıl içinde aynı suçu bir defa daha işlemesi durumunda yeni suçtan dolayı verilecek cezanın bir kat artırılacağı öngörülmektedir ki “Cürümde Tekerrür” başlıklı TCK.nun 81 inci maddesindeki düzenlemeden tamamen farklı olan bu değişikliğin ceza mevzuatımıza yabancı olduğunu,belki ilk olduğunu söylemek gerekir.Zaten son yapılan değişikliklerle cezalar,hapis ve ağır para cezası olarak önemli oranda artırılmış iken bir de bu şekilde artırım yapılması işlenen fiille orantılı gözükmemektedir. Yukarıda da değinildiği gibi 76 ncı maddedeki değişiklikte ihtisas mahkemelerinin kurulması isabetli olmuştur.

Aynı maddenin 3 üncü fıkrasındaki değişiklik,davacının ve davalının iddialarını ya da müdafaalarını teyit edici belge ve dökümanları Mahkemeye vermeleri gerektiği ile ilgilidir.Davacının iddiasını ispat,davalının ise kendisini savunmak ve haksız çıkmamak için zaten bunları Mahkemeye sunmak zorunda oldukları,aksi halde davayı kaybedebilecekleri gerçeği karşısında kanaatımızca lüzumsuz bir düzenlemedir. İhtiyati tedbirle ilgili 77 inci maddede hukuk mahkemesine tanınan çoğaltılmış nüshalara elkoyma,kapatma gibi yetkiler ile 75 inci maddede Cumhuriyet Savcısına ya da talebi doğrultusunda ceza mahkemesine tanınan benzeri yetkiler birbirleri ile örtüştüğünden aynı konu ile ilgili ayrı mercilerin görevlendirilmesi tatbikatta sorunlar

yaratmaktadır.

81 inci maddede yapılan değişlikle usulsüz çoğaltımda kullanılan teknik araçların satışını isteme konusunda Cumhuriyet Savcılığına yeni bir görev verilmiştir ki bu düzenleme maddenin eski halinde yoktur. Herhalde satışla ilgili hususlar altı ay içerisinde çıkarılacağı ifade edilen yönetmelik içerisinde yer alacaktır. 5846 sayılı Yasada cezai müeyyideler içeren maddeler sırası ile 71,72,73,80,81,85/3,86/3,Ek Madde 4/son,Ek Madde 5/4'tür. 71,72 ve 81inci maddelerde öngörülen hapis cezası 4 yıl ile 6 yıl,ağır para cezası ise 50 milyar lira ile yüz elli milyar lira arasındadır. 73 ve 80 inci maddelerle 73 üncü maddenin son fıkrasına atıf yapması sebebi ile Ek Madde 4/son'daki hapis cezası 2 yıl ile 4 yıl,ağır para cezası 10 milyar lira ile 50 milyar lira arasında değişmektedir. 85/3 ve 86/3'te düzenlenen fiillerde ise TCK.nun "Sırrın Masuniyeti Aleyhinde Cürümler" başlıklı Beşinci Faslında yer alan TCK.nun 195 veya 197 inci maddeleri uygulanacaktır.

75 inci maddenin ilk fıkrasına göre 71,72 ve 73 üncü maddelerde zikredilen suçlarda kovuşturma şikayete bağlıdır,yine bu maddedeki diğer bir düzenlemeye göre bu üç maddede zikredilen suçların muhakemesi 3005 sayılı Kanun hükümlerine göre yapılacaktır.

5846 sayılı Yasa,fikir ve sanat eserlerini koruma amacı güttüğüne göre Yasa metni içerisinde yer alan bütün suçların aynı muhakeme usulüne tabi olması,muhakeme usulü bakımından bütünlüğün bozulmaması gerekirdi.Keza aynı Yasa metni içerisinde yer alan bazı suçları şikayete tabi kılmak,diğer bazı suçlarda ise kişisel şikayeti aramamak,re'sen takiplerini mümkün kılmak çok sağlıklı gözükmemektedir.Korsanla mücadelenin zaafa uğratılmaması,Yasa'nın uygulanmasında bütünlüğün sağlanması,tatbikatta karışıklıklara meydan verilmemesi açısından 71,72 ve 73 üncü maddelerde kişisel şikayete tabi kılınan suçların da re'sen takibinin,keza bütün suçların aynı muhakeme usulü ile kovuşturulmasının daha uygun olacağı düşünülmektedir.Bizim ceza mevzuatımızda kişisel şikayete bağlı olan ancak asgari haddi dört yıl hapis ve 50 milyar lira ağır para cezası olan bir başka suç tipi bulunmamaktadır.Böyle bir düzenleme ile şikayetçinin eline çok büyük,suistimale müsait koz verilmektedir.Takdir edersiniz ki 4 yıl hapis yatmamak,50 milyar lira ağır para cezası ödememek için herhangi bir şekilde 5846 sayılı Yasanın 71,72 inci maddelerine muhalefet eden kişi veya aynı şekilde 2 yıl hapis yatmamak,on milyar lira ağır para cezası ödememek için 73 üncü maddeye muhalefet eden bir kişi müştekinin bütün taleplerine imkanlarını zorlayarak evet demek durumundadır.Hep yinelediğimiz gibi bu kadar ağır hapis ve para cezalarını içeren suçların takiplerinin kişisel şikayete bağlı tutulması sakıncalıdır. Ek Madde 5/4'üncü fıkrada evvelce Yasa bünyesinde bulunmayan bir idari suç tipi oluşturulmuştur.Maddenin ilk fıkrasına göre bu Kanun kapsamında korunan çoğaltılmış fikir ve sanat eserleri,kültür mirasının korunması ve devam ettirilmesi için Kültür Bakanlığı tarafından derlenecektir.Bu maksatla çoğaltımı gerçekleştirenler,çoğaltım tarihinden itibaren bir ay içinde en az beş nüshayı derlenmek üzere vermekle yükümlü tutulmuşlardır.Bu yükümlülüğe aykırı davrananlar İl Kültür Müdürlüklerince beş milyar lira para cezası ile tecziye edileceklerdir.

Benzer düzenlemeler 5680 sayılı Basın Kanunu'nun 12 inci,5681 sayılı Matbaalar Kanunu'nun 4 üncü maddelerinde de vardır.Mevkutelere muayyen süre içinde mahalli savcılığa ve mülki amirliğe verilmemesi,5680 sayılı Yasanın 24 üncü maddesindeki,mevkute dışındaki diğer basılı eserlerin aynı mercilere verilmemesi

5681 sayılı Yasanın 6 acı maddesi delaleti ile TCK.nun 533 üncü maddesindeki müeyyidelerin uygulanmasını gerektirir.Bunlardan ilki cürüm,ikincisi kabahat nev'inden olmakla birlikte her iki fiil adli suç niteliğindedir.Mahiyeti aynı olan üç fiilden ikisinin adli suç kapsamında,üçüncüsünün idari suç kapsamında mütalaa edilmesinin doğru olmadığı düşünülmektedir.